

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בכורות-עד כמה	מאן דאמר												
מימרא	תנו רבנן: [ר"מ]									♣	■	◇	לא.
וכולן שחזרו בהן - אין מקבלין אותן עולמית, דברי ר' מאיר	רבי יהודה									♣	■	◇	לא.
חזרו במטמוניות - אין מקבלין אותן, בפרהסיא - מקבלין אותן	איכא דאמרי: [ר"י]									♣	■	◇	לא.
אם עשו דבריהן במטמוניות - מקבלין אותן, בפרהסיא - אין מקבלין אותן.	ר"ש ור' יהושע בן קרחה									♣	■	◇	לא.
בין כך ובין כך מקבלין אותן, משום שנאמר (ירמיהו ג') שובו בנים שובבים	ר' יצחק איש כפר עכו אמר ר' יוחנן:									■		◇	לא.
הלכה כאותו הזוג.	ת"ר:											■	◇
בראשונה היו אומרים, חבר ונעשה גבאי - דוחין אותו מחבירתו, פירש - אין מקבלין אותן, חזרו לומר: פירש - הרי הוא ככל אדם.												○	לא.
רב הונא בר חייא איצטריכא ליה שעתא, הוה עייל גביה רבה ורב יוסף וארבע מאה זוגא דרבנן, שמע דאתו קטיר ליה ארבע מאה תכטיק, לסוף שמעו דנעשה גבאי, שלחו ליה: זיל לחשיבותיה זיל לקדמותיה	שלה להו: [רב הונא בר חייא]											○	לא.
הדרי בי.												○	לא.
רב יוסף לא אזל, רבה אזל.												○	לא.
פירש - אין מקבלין אותו	רב יוסף-תנינא:									♣	■	◇	לא.
חזרו לומר פירש - הרי הוא ככל אדם.	רבה-תנינא:									♣	■	◇	לא.
כל הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו, ורואה את קדשיו ואת מעשרותיו, ונשאל על טהרותיו.	תנו רבנן:											■	לא.
כל הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו	אמר מר:											■	◇
במאי עסקינן?												^	לא.
אילימא בחד												!	לא.
מי מהימן?												?	לא.
אלא בתלתא												!	לא.
ומי חשידי?												?	לא.
מיאנה או שהלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא בית דין	והתנן:											?	לא.
לעולם בחד												!	לא.
וכדאמר רב חסדא א"ר יוחנן: ביחיד מומחה	[רב חסדא א"ר יוחנן:]											■	◇
הכא נמי - ביחיד מומחה.												!	לא.
ורואה את קדשיו												■	◇
דאי בעי מיתשיל עלייהו												■	לא.
ומעשרותיו												■	◇
דאי בעי שדי ביה מומא בכליה עדריה												■	לא.
ונשאל על טהרותיו												■	◇
דהא חזא ליה בימי טומאתו.												■	לא.
הדרן עלך עד כמה ישראל חייבין												◇	

בכורות-עד כמה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא		מאן דאמר												
כל פסולי המוקדשין נמכרין באיטליו ונשחטין באיטליו ונשקלין בליטרא חוץ מן הבכור והמעשר שהנייתן לבעלים.											■	מ	לא:	
פסולי המוקדשין - הנייתן להקדש.											■		לא:	
ושוקלין מנה כנגד מנה בבכור.											■		לא:	
כל פסולי המוקדשין הנאתן להקדש											■	ג	לא:	
אימת?											^		לא:	
אילימא לאחר פדיונו											!		לא:	
הנאתן להקדש? הנאתן דבעלים הוא											ז		לא:	
אלא לפני פדיונו											!		לא:	
נשחטין? הא בעי העמדה והערכה											ז		לא:	
הניחא למאן דאמר קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה											!		לא:	
אלא למאן דאמר היו בכלל העמדה והערכה מאי איכא למימר?											ז		לא:	
אלא לעולם לאחר פדיון, ומאי הנאתן להקדש - אדמעיקרא, דכיון דשרי להו מר דנמכרין באיטליו ונשחטין באיטליו ונשקלין בליטרא טפי ופריק מעיקרא.											!	◇	לא:	
חוץ מן הבכור ומן המעשר שהנייתן לבעלים.											■	<	לא:	
בשלמא בכור באיטליו הוא דלא מיוזבן - הא בביתיה מיוזבן, אלא מעשר, בביתיה מי מיוזבן?											ז		לא:	
בבכור נאמר (במדבר י"ח) לא תפדה - ונמכר חי, במעשר נאמר (ויקרא כ"ז) לא יגאל - ואינו נמכר לא חי ולא שחוט, לא תם ולא בעל מום	והתניא:										■	◇	לא:	
הא מילתא קשיא ליה לרב ששת באורתא, ושנייה בקדמותא מברייתא:											○		לא:	
הכא במעשר בהמה של יתומים עסקינן, ומשום השבת אבידה דיתומים נגעו בה.	[רב ששת]										!	◇	לא:	
רב אידי סרסיה דרב ששת הוה שמעה מיניה, אזל אמרה בי מדרשא ולא אמרה משמיה, שמע רב ששת ואיקפד, אמר: מאן דעקיץ - ליעקציה עקרבא											○		לא:	
ורב ששת מאי נפקא ליה מינה?											ז		לא:	
מאי דכתיב (תהלים ס"א) אגורה באהלך עולמים וכי איפשר לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד: רבונו של עולם, יאמרו דבר שמועה מפי בעולם הזה	דאמר רב יהודה אמר רב:										!	◇	לא:	
כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר	דאמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי:										■	◇	לא:	
מאי קראה - (שיר השירים ז') וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים - ככומר של ענבים, מה כומר של ענבים כיון דאדם נוגע בו דובב, אף תלמידי חכמים - כיון שאדם אומר דבר שמועה מפיו דובבות שפתיו בקבר.	ואמר רבי יצחק בר זעירי ואמרי לה רבי שמעון בר גזירא:										!		לא:	
מאי ברייתא?											^		לא:	
מעשר בהמה של יתומים מוכרין אותו, ומעשר בהמה ששחטו מבליעו בעורו בחלבו ובגידו ובקרניו.	דתניא:										■	!	◇	לא:
מאי קאמר?											^		לא:	
הכי קאמר מעשר בהמה של יתומים מוכרין אותו בהבלעה.	אביי:										!	◇	לא:	
מכלל דגדול בהבלעה לא?											ז		לא:	
הלוקח לולב מחבירו בשביעית נותן לו אתרוג במתנה, לפי שאינו רשאי ללוקחו בשביעית.	מאי שנא מהא דתנן:										■	ז	◇	לא:
לא רצה ליתן לו במתנה מאי?	והוינן בה:										^	ז		לא:
מבליע לו דמי אתרוג בלולב	ואמר רב הונא:										!	ז	◇	לא:

התם - לא מוכחא מילתא, הכא - מוכחא מילתא.	!									לא:
א"כ, מעשר בהמה תרי זמני למה לי?	רבא:	⚡								לא:
הכי קאמר: מעשר בהמה של יתומים - מוכרין אותו כדרכו, ומעשר בהמה דגדול ששחטו - מבליעו בעורו בחלבו בגידו ובקרניו.	אלא אמר רבא:	!							◇	לא:
מנא אמינא לה - דכתיב (ויקרא כ"ז) והיה הוא ותמורתו יהיה קודש לא יגאל, אימתי עושה תמורה - מחיים, אימתי אינו נגאל - מחיים, הא לאחר שחיטה נגאל ורבנן הוא דגזרו לאחר שחיטה אטו לפני שחיטה, דבר הנישום מחיים - גזור רבנן לאחר שחיטה אטו לפני שחיטה, דבר שאינו נישום מחיים - לא גזור רבנן, וביתמי אוקמוה רבנן אדאורייתא.	רבא:	!							◇	לא: